

Fővárosi Törvényszék

A határozat száma:	103.K.702.533/2025/13.
A felperes:	Budapest Főváros IX. kerület Ferencváros Önkormányzata (1092 Budapest, Bakáts tér 14.)
A felperes képviselője:	Dr. Bródy Ügyvédi Iroda – dr. Bródy János ügyvéd (6720 Szeged, Nagy Jenő u. 4. I. em. 2.)
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője:	Pulainé dr. Horváth Hajnalka kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott egyedi döntés (D.156/15/2025.) jogszerűsége

Í t é l e t:

A bíróság keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 168 000 (százhatvannyolcezer) forint perköltséget.

A 30 000 (harmincezer) forint kereseti illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a 2024. október 2-án feladott ajánlati felhívásával (a továbbiakban: Felhívás) a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Harmadik Része 112. § (1) bekezdés b) pontja szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított a „Márton u. 8. sz. épület-felújítás kivitelezése” megnevezésű építési beruházás tárgyában. A felperes a Felhívást két alkalommal módosította.
- [2] A módosított Felhívás III.1.3) „Műszaki, illetve szakmai alkalmasság” megnevezésű pontja a következőként rendelkezett:
„(...) M/2) Ajánlattevő a Rendelet 21. § (2) bekezdésének a) pontja alapján az ajánlati felhívás feladásának napjától visszafelé számított öt évben teljesített, az alkalmassági minimumkövetelményben meghatározott tárgyú, a 321/2015. (X.30.) Korm. rendelet 23. § alapján alkalmazandó 22. § (3) bekezdése szerinti referenciaigazolással (a szerződést kötő másik fél által adott igazolás) köteles teljesíteni. Az igazolásnak egyértelműen kell tartalmaznia azokat az adatokat, információkat, amelyekből az alkalmasság minimumkövetelményeinek való megfelelés megállapítható.
(...)M/2) Alkalmatlan az ajánlattevő, amennyiben nem rendelkezik az eljárást megindító felhívás feladásától visszafelé számított 5 évben (60 hónap) minimum 1.500 m² nettó belterületű lakóház és/vagy intézmény, épületfelújítási és/vagy új épület építési munkára vonatkozó (műszaki átadás-átvétellel és használatbavételi eljárással lezárt) referenciával.
A referencia több szerződés útján is teljesíthető.

Ajánlatkérő a 321/2015. Korm. rendelet 21. § (2a) bekezdés a) pontja alapján a vizsgált időszak (5 év) alatt befejezett, de legfeljebb nyolc éven belül megkezdett munkálatokat érti.”

- [3] A felperes által „Közbeszerzési dokumentum” néven kiadott irat 5.15. pontja az alábbiakat tartalmazta:
„(...) A referenciát olyan részletességgel kell ismertetni, hogy az alkalmassági követelménynek való megfelelés egyértelműen eldönthető legyen. A referenciának tartalmaznia kell: a teljesítés idejét (a teljesítés kezdetének és befejezésének időpontja év/hónap/nap bontásban), a szerződést kötő másik fél megnevezését, a szerződés tárgyát és elvégzett szolgáltatások felsorolását és mennyiségét (m²), valamint az arra vonatkozó nyilatkozatot, hogy a teljesítés az előírásoknak és a szerződésnek megfelelően történt-e.”
- [4] A felperes négy alkalommal adott a közbeszerzési eljárás során kiegészítő tájékoztatást. A 2024. október 22-ei első kiegészítő tájékoztatásban (a továbbiakban: Kiegészítő Tájékoztatás) a következő kérdés és válasz is szerepelt:
„Az ajánlattételi felhívás III.1.3) fejezet M/2) alkalmassági pontja tekintetében Tisztelt Ajánlatkérő az elmúlt 5 évben teljesített minimum 1.500 m² nettó belterületű lakóház és/vagy intézmény bemutatását kéri. Jól gondoljuk, hogy az azonos időszakban teljesített legalább 1.500 m² nettó alapterületű lakóház és/vagy intézmény felújítását és/vagy építését bemutató referenciaigazolás benyújtása teljesíti az adott alkalmassági feltételt?
Válasz: Ajánlatkérő az elmúlt 5 évben teljesített minimum 1.500 m² nettó belterületű lakóház és/vagy intézmény bemutatását kéri.
Belterület alatt az Ajánlati felhívás »II.2.13) További információ:« pontjában – mely a »II.2.4) A közbeszerzés mennyisége:« alatt feltüntetett információk folytatása – felsoroltakat (lakások, iroda, egyéb beltér /lift, előtér, közlekedő stb; pince alapterülete) érti.”
- [5] A 2024. november 25. 10:00 órai módosított ajánlattételi határidőig 12 ajánlat érkezett, köztük a Kliton Kft.-é (a továbbiakban: Kft. I.). A legkedvezőbb ajánlatot a Reneszánsz Építő Kft. nyújtotta be. A felperes 2024. december 6-án hiánypótlási felhívást bocsátott ki, amelynek III.2. pontjában a Kft. I.-től az ajánlatával kapcsolatban alkalmassági igazolás benyújtását kérte. A Kft. I. határidőn belül csatolta a Denco Kft. (a továbbiakban: Kft. II.) megbízónak az I. sz. Gyermekgyógyászati Klinikán (1083 Budapest, VIII. kerület, Bókay János u. 53-54.) teljesített 6793 m² belterületen végzett felújításra vonatkozó referenciaigazolását (a továbbiakban: Referenciaigazolás1.). A felperes 2025. január 24-én hiánypótlási felhívást küldött a Kft. I.-nek a Referenciaigazolás1.-gyet érintően, a használatbavételi eljárás lezárásának igazolásával kapcsolatban. A Kft. I. a hiánypótlási felhívásnak határidőben akként eleget tett, hogy két újabb referenciaigazolást nyújtott be. Az egyik tárgya: „Gödöllő város bölcsődei férőhelyeinek bővítése, bölcsőde kivitelezése nettó 1032,96 m² belterületű új épület építési munkái”, a megbízó a Kft. II. volt (a továbbiakban: Referenciaigazolás2.). A másik tárgya: „Új bölcsőde építése nettó 481,99 m² belterületű új épület építése”, a megbízó szintén a Kft. II. volt (a továbbiakban: Referenciaigazolás3.; a Referenciaigazolás1., a Referenciaigazolás2. és a Referenciaigazolás3. együtt: Referenciaigazolások)
- [6] A felperes a 2025. február 4-én hozott közbenső döntésével érvénytelenné nyilvánította öt ajánlattevő – köztük a Kft. II. – ajánlatát. Ennek indokaként a Kbt. 73. § (1) bekezdés d) és e) pontjait jelölte meg, mert a Referenciaigazolások nem feleltek meg az általa előírt alkalmassági feltételeknek. A felperes ezt követően az eljárást lezáró összegezése (a továbbiakban: Döntés) V.2.11) pontjában is akként rendelkezett, hogy a Kft. I. ajánlata érvénytelen lett. A felperes a 2025. február 12-án elkészített módosított Döntésében a Kft. I. ajánlatát továbbra is érvénytelenként jelölte meg, annak jogcímét bővítette a Kbt. 73. § (1)

bekezdés b) pontjával, mert a Referenciaigazolás². és a Referenciaigazolás³. tekintetében a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti kizáró ok fennállását állapította meg. Kiemelte, hogy a Kft. I. a Referenciaigazolás². esetén tisztában volt azzal, de legalább az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett egyértelműen fel kellett volna ismernie, hogy annak tartalma nem felelt meg a valóságnak, mivel az abban szereplő adatokkal ellentétben nem ő végezte a belterületi épület teljes építési munkálatait. Az alvállalkozói teljesítése tényleges százalékos aránya az ajánlattevői teljesítésen belül 24,691%, azaz a kifizetett ellenszolgáltatás nettó értéke 94 226 570 forint volt. A Referenciaigazolás³-at érintően a Kft. I. tényleges alvállalkozói teljesítésének aránya a kifizetett számlák alapján 13% volt. Ez alapján megállapította, hogy Kft. I. e körben is az alkalmassági követelménynek való megfelelését olyan referencia igazolással kívánta igazolni, amely esetében tisztában volt, de legalább az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett egyértelműen fel kellett volna ismernie, hogy annak tartalma nem felelt meg a valóságnak. Az abban szereplő adatokkal ellentétben nem végezte az új épület építési munkáit, mivel az alvállalkozói teljesítés tényleges százalékos aránya 13%, továbbá az általa végzett kivitelezési munkák kizárólag gépészeti munkák voltak. E körülmények pedig a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti hamis adatszolgáltatásnak minősültek és a Kft. I. kizárását kellett, hogy eredményezzék.

- [7] A felperes 2025. február 26-án ismételten módosította a Döntést. A 2025 február 12-én megadott indokolását akként egészítette ki, hogy a Referenciaigazolás². és a Referenciaigazolás³. nem tartalmazott olyan adatokat, amelyekből megállapítható lett volna a Kft. I.-nek a Felhívás III.1.3) pontja szerinti M/2) alkalmassági feltételeknek való megfelelése. Ebből következően az ajánlata a Kbt. 73. § (1) bekezdés d) pontja alapján is érvénytelennek minősült.
- [8] A Kft. I. a 2025. február 26-án meghozott módosított Döntéssel szemben jogorvoslati kérelmet nyújtott be. Abban előadta, hogy a Kbt. 73. § (1) bekezdés d) pontja szerinti kizárási ok nem volt jogszerűen megállapítható vonatkozásában. Vitatta azt is, hogy hamis adatot szolgáltatott volna a közbeszerzési eljárásban, ezért nem lett volna vele szemben megállapítható a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti kizáró ok fennállása. Nem látott olyan indokot és mérlegelési szempontokat sem, amely megalapozta volna a felperes számára az ajánlata érvénytelenné nyilvánítását a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontjára való hivatkozással.

Az alperes határozata

- [9] Az alperes a D.156/15/2025. iktatószámú határozatával a jogorvoslati kérelem első eleme – a Kbt. 73. § (1) bekezdés d) pontja – körében alaptalan jogorvoslati kérelmet elutasította. A második kérelmi elemet – a Kbt. 73. § (1) bekezdés b) pontja – illetően megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjára tekintettel a Kbt. 73. § (1) bekezdés b) pontját, ezért megsemmisítette a 2025. február 26-án megküldött módosított Döntésnek azon részét, amelyben az a Kft. I. kizárásáról rendelkezett. Egyebekben a módosított Döntés további rendelkezéseit nem érintette. A felperessel szemben a megállapított jogsértés miatt 20.000.000 forint bírságot is kiszabott.
- [10] Mindenekelőtt rögzítette, hogy a jogorvoslati kérelem a 2025. február 26-ai módosított Döntésre irányult, ezért az abban foglalt érvénytelenségi indokokat vizsgálta meg. A Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja szerinti érvénytelenségi ok indokát a módosított Döntés nem tartalmazta, ezért ez alapján nem vizsgálhatta, hogy a Kft. I. ajánlata érvénytelennek minősült-e. Az első kérelmi elemnél rámutatott arra, hogy a Kft. I. a Referenciaigazolás².-vel

és a Referenciaigazolás3.-mal nem tudta igazolni az M²) alkalmassági követelménynek való megfelelést. A felperes rendelkezésére álló dokumentumok alapján nem volt megállapítható, hogy a Kft. I. rendelkezik minimum 1500 m² nettó belterületű lakóház és/vagy intézmény, épületfelújítási és/vagy új épület építési munkára vonatkozó – műszaki átadás-átvétellel és használatbavételi eljárással lezárt – referenciával. A Kft. I. nem tett eleget az ajánlatkérő hiánypótlási felhívásának és felvilágosítás kérésének, illetve kizárólag olyan dokumentumokat csatolt, melyek nem igazolták az általa benyújtott Referenciaigazolás2. és Referenciaigazolás3. tartalmát, ezért a felperes jogszerűen állapította meg, hogy a kérelmező ajánlata a Kbt. 73. § (1) bekezdés d) pontja alapján érvénytelennek minősült.

[11] A második kérelmi elem kapcsán kiemelte, hogy a Kft. I.-nél a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti hamis adatszolgáltatás ténye nem állt fenn. Nem talált arra utaló körülményt, amely alapján arra a következtetésre lehet jutni, hogy a Kft. I. nyilvánvalóan, a felperes megtévesztése céljából vagy az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett a saját teljesítésére vonatkozóan hamis adatot közölt. Erre utalt az a tény is, hogy a Referenciaigazolás1. és a Referenciaigazolás2. kapcsán az alvállalkozói – a Kft. I.-é – teljesítésre vonatkozó tájékoztatások során a Kft. I. és a megkeresett szervek, nyilvántartások adatai között ellentmondás nem mutatkozott. Az, hogy a módosított Felhívásban foglalt alkalmassági követelménynek az értelmezésénél a Kft. I. és a felperes eltérő következtetésre jutottak, a Referenciaigazolás 1. és 2. tartalmát eltérően találták figyelembe vehetőnek, nem alapozta meg a Kbt. 62. § (1) bekezdés ib) alpontjának fennállását. A hamis adatszolgáltatás megállapítására vonatkozó törvényi feltételek konjunktívak, a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjában foglalt valamennyi feltételnek fenn kell állnia. A Kbt. 62. § (1) bekezdés ia) alpontjának megfelelő felperesi magatartás sem volt megállapítható, ezért a Kft. I. kizárásra vonatkozó ajánlatkérői döntés ezen okból sem volt jogszerű. A referenciában foglalt tartalomra vonatkozóan az ajánlatkérő és a kérelmező között a vita abban állt, hogy az alvállalkozóként teljesített referencia milyen módon vehető figyelembe az alkalmassági követelmények kapcsán. Az pedig, hogy a Referencianyilatkozat2. és a Referencianyilatkozat3. hiányos tartalmúnak minősült, nem meríthette ki a hamis adatszolgáltatás tényállását. Ahhoz ugyanis elengedhetetlen lett volna, hogy azokban a Kft. I. valótlán tényekkel vezette volna félre a felperest. E körülmény viszont nem állt fenn.

[12] Jogkövetkezményként a bírság kiszabását is indokoltnak tartotta. A Kft. I. jogsértő módon való kizárása ugyanis az ajánlatának érvénytelensége mellett súlyos joghátránynak számított. A bírság összegének meghatározása során – az eset összes körülményének értékelése kapcsán – a jogsértésnek a tárgyi közbeszerzési eljáráson túlmutató jellegéből eredő súlyosságán túl figyelemmel volt a közbeszerzés tárgyára és a magas összegű becsült értékre. Tekintettel volt arra is, hogy a módosított Döntés kizárásra vonatkozó részének megsemmisítésével a jogsértés reparálható volt. Szintén a felperes javára értékelte, hogy terhére nem értékelt többszörös jogsértést, a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volta sem volt megállapítható, illetve az eljárás nem uniós alapból támogatott, ekként a jogsértéshez más szerv eljárásában a támogatás visszafizetésére vonatkozó szankció sem kapcsolódhatott. A bírság kiszabása körében a Kbt. 165. § (11) bekezdés e) pontjában foglaltakra ugyanakkor nem volt figyelemmel, mert megítélése szerint a jogsértés megtörténte és a jogorvoslati eljárás megindítása között nem telt el hosszú időtartam.

A keresetlevél és a védirat

[13] A felperes keresetet terjesztett elő az alperes döntésével szemben, amelyben elsődlegesen kérte annak a bíróság általi megváltoztatását akként, hogy a második kérelmi elem kapcsán

állapítsa meg a jogsértés hiányát és intézkedjen a bírság kiszabásának, valamint az igazgatási szolgáltatási díj és az ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezésének mellőzéséről. Másodlagosan kérte az alperesi döntés megváltoztatását a bírság kiszabásának mellőzésével. Harmadlagosan kérte a bírság összegének megengedhető legkisebb mértékre való mérséklését. Az alperes döntését a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjára, a 73. § (1) bekezdésére b) pontjára alapítottan találta jogsértőnek.

- [14] Álláspontja szerint az alperes tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a második kérelmi elemnél jogsértését valósított volna meg. E körben hangsúlyosan kérte figyelembe venni a módosított Döntés indokolásában általa leírtakat. A módosított Felhívásban található alkalmassági követelmények egyértelműek voltak. Abban részletesen meghatározta azokat az objektív ajánlati elemeket, amelyeket értékelni fog, leírta és előre megismerhető módon tájékoztatta a gazdasági szereplőket arról, hogy mely azonos tartalom, és mennyiség figyelembe vételével hasonlítja össze az ajánlatokat. Ezt bizonyította azon tény is, hogy a Kft. I.-n túl 13 további ajánlattevő is ajánlatot tett a közbeszerzési eljárásban és a Felhívásban megadott és a kiegészítő tájékoztatásban tisztázott alkalmassági feltételeknek megfelelően tudták azt megtenni. Ezen véleményt az alperes is osztotta, mert az első kérelmi elembe elfogadta az alkalmassági követelmények jogszerűségét. A Kft. I. a Referenciaigazolások benyújtását megelőzően maga sem értelmezte az alkalmassági feltételt másként. Kiegészítő tájékoztatást iránti kérelmet sem nyújtott be, amelyben kifejtette volna aggályait.
- [15] A Kft. I. viszont a Referenciaigazolás2.-ben a teljesítés mennyiségénél valótlan adatokat szolgáltatott. Az abban foglalt 481,99 m² mennyiséggel a Kft. I. teljesítésének mértéke mindössze 119 m² volt, mivel a kivitelezést nem egyedül végezte. Így a Kft. I. a módosított Felhívás III.1.3. M/2) pontja szerinti alkalmassági követelménynek való megfelelését olyan igazolással kívánta igazolni, amely esetében tisztában volt, de legalább az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett egyértelműen fel kellett volna ismernie, hogy referencia tartalma nem felelt meg a valóságnak. A Referenciaigazolás3.-nál a teljesítés mennyisége szintén valótlan adatokat tartalmazott. A beszerzett információk alapján a Kft.II. a Kft. I.-t, mint alvállalkozót a közbeszerzésben gépészeti munkák teljesítéséhez ténylegesen mindössze 13%-os mértékben vette igénybe, azaz nem a Kft. I. végezte egyedül a kivitelezést. Ez összesen 134,2848 m²-et jelentett. A Referenciaigazolás2.-öt és a Referenciaigazolás3.-at nem lehetett másképpen értelmezni, minthogy a Kft. I. az azokban megjelölt kivitelezéseket egészében saját maga valósította meg, azonban az bizonyítottan nem felelt meg a valóságnak. Ebből következően egyértelműen megállapítható volt, hogy rosszhiszeműen járt el a közbeszerzési eljárás során. A Kft. I. nyilvánvalóan az ajánlatkérő megtévesztése céljából, illetve az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett a saját teljesítésére vonatkozóan hamis adatot közölt. Így mind a Kbt. 62. § (1) bekezdés ia) és ib) alpontjaiban foglalt magatartások és körülmények fennállónak voltak tekintendők.
- [16] A tárgyaláson hivatkozott arra is, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti tényállás fennállását támasztották alá, hogy a Referenciaigazolásokon vállalkozóként szereplő Kft. I. és az alvállalkozó Kft. II. egymással személyes összefonódásban álltak. Ráadásul a Referenciaigazolás1. jelentős mértékben eltért a Referenciaigazolás2.-től és a Referenciaigazolás3.-tól. Ezek összevetése alapján megállapítható lett volna, hogy a Referenciaigazolás1. a megfelelő részletezettségű, amely a hamis adatszolgáltatást kizárhatta volna.
- [17] A bírság kiszabása nem volt indokolt. Ezt meghaladóan annak összecszerűségét is aránytalanak találta a megállapított jogsértés súlyával. Az alperesnek a bírság kiszabása

során a Kbt. 165. § (11) bekezdés c) pontja keretében értékelnie kellett volna, hogy a megállapított jogsértésnek a közbeszerzési eljárást lezáró döntésre befolyása nem lehetett, mert a felperes ajánlata a Kbt. 73. § (1) bekezdés d) pontjára tekintettel is érvénytelennek számított. Ezt azonban nem vette figyelembe. Az alperes reparálta a Kft. I.-et ért jogsérelmet a döntése meghozatalával, azaz a jogsértés elhárítható volt. A bírság kiszabásánál ez sem került viszont értékelésre. Több alperesi döntésre is hivatkozott a bírság eltűzött mértékét illetően.

- [18] Az alperes a védíratában – a döntésében foglaltak fenntartása mellett – a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint a döntése a keresettel támadott körben megfelelt a jogszabályoknak és az irányadó joggyakorlatnak is. Hangsúlyozta, hogy az ajánlattevő kizárása hamis nyilatkozat okán az egyik legsúlyosabb szankció a közbeszerzési eljárásokban. A jogintézmény súlyos jogkövetkezményekkel jár az érintett gazdasági szereplő tekintetében. Ezért annak alkalmazása szigorú feltételek mentén értelmezendő. Ehhez a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti mindkét feltétel fennállása szükséges. Azt a felperes nem tudta bizonyítani csupán állította, hogy a Kft. I. a Referenciaigazolásokkal hamisan nyilatkozott. Ezt ráadásul mindössze a módosított Döntése indokolásában állapította meg, pedig az adatok már az első Döntéskor rendelkezésére álltak. Önmagában az, hogy a felperes szerint valamennyi ajánlattevő számára egyértelmű volt az alkalmassági követelmény értelmezése, nem támasztja alá az érvelését a Kft. I. kizárására hamis nyilatkozattétel miatt. A bírság összegét nem találta eltűzöttnek. A felperes által hivatkozott döntésekben foglaltak nem kötötték, azok más tényállásokat és jogsértéseket tartalmaztak.

A bíróság ítélete és annak indokai

- [19] A kereset – az alábbiak szerint – alaptalan.
- [20] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított közigazgatási perben a közigazgatási jogvitát, az alperesi határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (1)-(2) bekezdése értelmében a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta. Az ügyet a Kp. 77. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el. Az ítéleti tényállást a perbeli nyilatkozatok, a csatolt iratok és a közigazgatási eljárás iratanyaga alapján állapította meg. Mindenekelőtt rögzítendő, hogy a felperes a keresetével az alperesi döntésnek kizárólag a jogorvoslati kérelem második kérelmi elemét érintő megállapításait vitatta, az első kérelmi elemét nem. Ebből következően utóbbi jogszerűségről nem kellett állást foglalnia.
- [21] A bíróságnak a jelen ügyben arról kellett döntenie, hogy az alperes helytállóan jutott-e arra a következtetésre, hogy a Kft. I. a Referenciaigazolás2.-vel és a Referenciaigazolás 3-mal nem szolgáltatott a közbeszerzési eljárásban a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti hamis adatot, ezért a közbeszerzési eljárásból a Kbt. 73. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással nem lehetett volna kizárni.
- [22] A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja értelmében az eljárásban nem lehet ajánlattevő, részvételre jelentkező, alvállalkozó, és nem vehet részt alkalmasság igazolásában olyan gazdasági szereplő, aki az adott eljárásban előírt adatszolgáltatási kötelezettség teljesítése során a valóságnak nem megfelelő adatot szolgáltat (a továbbiakban: hamis adat), illetve hamis adatot tartalmazó nyilatkozatot tesz, vagy a közbeszerzési eljárásban előzetes igazolásként benyújtott nyilatkozata ellenére nem tud eleget tenni az alkalmasságot, a kizáró okokat vagy a 82. § (5)

bekezdése szerinti kritériumokat érintő igazolási kötelezettségének (a továbbiakban együtt: hamis nyilatkozat), amennyiben

ia) a hamis adat vagy nyilatkozat érdemben befolyásolja az ajánlatkérőnek a kizárásra, az alkalmasság fennállására, az ajánlat műszaki leírásnak való megfelelésére vagy az ajánlatok értékelésére vonatkozó döntését, és

ib) a gazdasági szereplő szándékosan szolgáltatott hamis adatot vagy tett hamis nyilatkozatot, vagy az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett egyértelműen fel kellett volna ismernie, hogy az általa szolgáltatott adat a valóságnak, illetve nyilatkozata a rendelkezésére álló igazolások tartalmának nem felel meg.

[23] A Kbt. 73. § (1) bekezdés b) pontja szerint az ajánlat vagy a részvételi jelentkezés érvénytelen, ha az ajánlattevőt, részvételre jelentkezőt az eljárásból kizárták.

[24] A hamis adatszolgáltatás felperesi megállapítása kapcsán rögzítendő, hogy a felperes a Kft. I. és a Kft. II. közötti személyes összefonódásra, illetve a Referenciaigazolások formailag egymással való összevetésének szükségességére sem a közbeszerzési eljárásban, sem a jogorvoslati eljárásban nem hivatkozott, azt első alkalommal a tárgyaláson állította és találta döntését megalapozónak. Ez azonban már a megelőző eljárás és az alperesi döntés meghozatalát követően történt, ezen okból az alperes a felperes által a már a közbeszerzési eljárásban, a módosított Döntés meghozatalakor fennállóként állított tény nem vizsgálhatta, határozatában erre nem térhetett ki, ezért a bíróság a Kp. 78. § (4) bekezdésében foglalt korlát okán e tényelőadásait már nem vehette figyelembe a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjának és a Kbt. 73. § (1) bekezdés b) pontjának megsértése alól való kikerülésnél. A Kp. 78. § (4) bekezdése értelmében a megelőző eljárás idején fennálló, de a megelőző eljárásban nem értékelt tényre, körülményre a felperes akkor hivatkozhat, ha azt a megelőző eljárásban a közigazgatási szerv erre való hivatkozás ellenére nem vette figyelembe, azt önhibáján kívül nem ismerte, illetve arra önhibáján kívül nem hivatkozott.

[25] A felperes az alperesi döntés meghozataláig sem a közbeszerzési eljárás során, sem a jogorvoslati eljárásban nem hivatkozott a Kft. I. és Kft. II. személyi összefonódásának relevanciájára és a Referenciaigazolások tartalmi elégtelenségének egymással való összevetése szükségességére, ezt alátámasztó érveket sem fogalmazott meg. A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjának jogszerű alkalmazása mellett ugyan érvelt, azonban e körülményeket annál egyáltalán nem említette. Ezen okból a tárgyaláson e körben előadottak a Kp. 78. § (4) bekezdése szerinti körülménynek számítottak, azok értékelésére az ügyben először a peres eljárásban nyílt volna lehetőség. Mivel az ilyen hivatkozások alapvetően tilalmazottak a felperes számára, ezért a felperesnek azt kellett bizonyítania, hogy azokra a megelőző eljárásban önhibáján kívül nem tudott hivatkozni. E körben azonban a felperes semmilyen előadást nem tett. Nem jelölt meg olyan indokot, amely azt feltételezte volna, hogy az említett hivatkozások megtételére ne nyílt volna már lehetősége korábban, az alperesi döntés meghozataláig az ellenőrzés és hatósági eljárás során.

[26] Mindebből következően a [25] bekezdésben is nevesített, a döntés érdemi megállapításait érintő két hivatkozási körülmény tekintetében az önhiba hiánya nem volt vizsgálható, mivel azt illetően a felperes nem tett előadást. Ez pedig szükségszerűen azzal a következménnyel járt, hogy a bíróság e felperesi hivatkozásokat a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja és a 73. § (1) bekezdés b) pontja megsértésének megállapítása körében a Kp. 78. § (4) bekezdése okán nem vehette figyelembe.

- [27] A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti hamis adatszolgáltatás központi elemét az ajánlattevő jogszerűtlen magatartása képezi. A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti kizáró ok az ajánlattevő által az adott eljárásban elkövetett hamis adatszolgáltatást, a hamis nyilatkozattételt szankcionálja. A hamis adatszolgáltatás lényegében az ajánlatkérő megtévesztésére irányul. E magatartásnak a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerint két konjunktív feltétele van. Egyfelől a hamis adatnak, vagy a hamis nyilatkozatnak érdemben befolyásolnia kell az ajánlatkérőnek a kizárásra, az alkalmasság fennállására, az ajánlat műszaki leírásának való megfelelésére, vagy az ajánlatok értékelésére vonatkozó döntést. Amennyiben tehát a hamis adatszolgáltatás, illetve a hamis nyilatkozattétel az ajánlatkérő döntéseit nem befolyásolja a szankció indokolatlan. Másfelől a hamis adatszolgáltatásnak, illetve a hamis nyilatkozattételnek szándékosnak kell lenni, illetve olyannak, hogy a gazdasági szereplőnek az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett egyértelműen fel kell tudnia ismerni, hogy az általa szolgáltatott adat a valóságnak, illetve a nyilatkozata a rendelkezésre álló igazolások tartalmának nem felel meg. A jogalkotó az ajánlatkérő kötelezettségévé teszi, hogy a gazdasági szereplő szubjektív tudatállapotát vizsgálja, vagy adott esetben megállapítsa azt, hogy mit kell tenni, mit kell az adott helyzetben elvárhatóság, gondosság alatt értenie. Ebből következően a megállapítás felelősség terhét a jogalkotó az ajánlatkérőre telepíti. (Patay Gábor: Az ajánlattevőkkel és részvételre jelentkezőkkel kapcsolatos követelmények in: Patay Géza (szerk.): A közbeszerzés joga - Kommentár a gyakorlat számára, 2025, Budapest, ORAC (online), 62. § (1) bekezdés i) pontja) E két konjunktív feltétel bármelyikének hiánya a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti hamis adatszolgáltatás tényállásának megállapíthatósága kizártságát eredményezi. A jogintézmény alkalmazásánál – összhangban az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2014/24 irányelvével (101) preambulumbekkezdésére – az arányosság követelményét az ajánlatkérőnek fokozottan szem előtt kell tartania és kizárólag a súlyosabbnak minősülő és az ajánlattevőnek egyértelműen felróható jogsértések esetén élhet azzal. (C-210/20. Rad Service és társai ügyben hozott ítélet [EU:C:2021:445] 39-40. pontjai)
- [28] Kiemelendő, hogy a felperes a Kft. I. ajánlatának érvénytelenségét a Kbt. 73. § (1) bekezdés d) pontja szerint megállapította. Ebből következően a Kft. I. a nyertes kiválasztását jelentő értékelésben nem vett részt, tehát nem válhatott volna objektív módon a közbeszerzési eljárás nyertesévé, mert az alkalmasság igazolására figyelembe venni kért Referenciaigazolás². és Referenciaigazolás³. – hiányos tartalma okán – nem volt képes megfelelni a módosított Felhívásban foglaltaknak. Ez pedig azzal a következménnyel járt, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pont ia) alpontjában nevesített konjunktív alkalmazási feltétel nem állhatott fenn. A Kft. I.-nek a Referenciaigazolás²-höz és a Referenciaigazolás³-hoz kapcsolt esetleges hamis adatszolgáltatása tehát érdemben nem befolyásolta és nem befolyásolhatta a felperes módosított értékelésre vonatkozó Döntését.
- [29] A [28] bekezdésben kifejtettek mellett hangsúlyozandó, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pont ib) alpontja alkalmazásának feltételei sem álltak fent. Ezt éppen az támasztotta alá, hogy a felperes a módosított Döntésben a Kft. I. ajánlatát a Kbt. 73. § (1) bekezdés d) pontjára alapítottan is érvénytelennek találta. A Referenciaigazolás². és a Referenciaigazolás³. az alvállalkozói teljesítés mértéke okán nem volt megfelelő a módosított Felhívás alkalmassági feltételei szerint. Ez utóbbi eltérő értelmezése nem volt kizárható a Kft. I. részéről. A Kft. I. a közbeszerzési eljárás során mind a felperes Döntését, mind később a módosított Döntését is összesen három alkalommal – 2025. február 6-án, 2025. február 17. és 2025. február 26-án – előzetes vitarendezési eljárás kezdeményezésével támadta. Ezekben valamennyi esetben az érvénytelenségi okok megállapítását, azok nem egyértelmű voltát támadta, köztük a

Referenciaigazolás^{2.} és a Referenciaigazolás^{3.} el nem fogadását. Ez a körülmény szintén azt erősítette meg, hogy a Kft. I. vitásnak találta a módosított Felhívás alkalmassági feltételeinek értelmezését. Egyetértett ezért a bíróság az alperessel abban, hogy nem megállapítható, hogy a Kft. I. nyilvánvaló megtévesztés céljából, vagy elvárható gondosság hiányában közölt volna hamis adatot saját teljesítéséről. Így a Referenciaigazolás^{2.}-nél és a Referenciaigazolás^{3.}-nál azok értelmezési tartományának kérdése merülhetett fel csupán az alkalmasság vizsgálatakor a felperesnél, nem a hamis adatszolgáltatás tényének vizsgálatáé.

- [30] A felperes tévesen hivatkozott a módosított Felhívás egyértelműségénél a Kiegészítő Tájékoztatásban foglaltakra, abban ugyanis az állításával szemben nem azt rögzítette, hogy mit ért az elvárt referenciák szerint elvégzett munkák teljesítési arányai alatt, hanem kérdésre válaszolva azt, mit ért az 1500 m² belterület alatt.
- [31] A Kbt. 165. § (3) bekezdés d) pontja értelmében amennyiben a Közbeszerzési Döntőbizottság határozatában jogsértést állapít meg, bírságot szabhat ki a jogsértő szervezettel vagy személlyel, valamint a jogsértésért felelős személlyel vagy a szervezettel jogviszonyban álló, a jogsértésért felelős személlyel és szervezettel szemben.
- [32] A Kbt. 165. § (11) bekezdése alapján a Közbeszerzési Döntőbizottság annak eldöntésében, hogy indokolt-e a bírság kiszabása, valamint a bírság összegének megállapításában az eset összes körülményét, így különösen
- a) a jogsértés súlyát,
  - b) a közbeszerzés tárgyát és értékét,
  - c) a jogsértésnek a közbeszerzési eljárást lezáró döntésre gyakorolt befolyását,
  - d) az e törvénybe ütköző magatartásnak az adott közbeszerzés vonatkozásában történt ismételt tanúsítását,
  - e) a jogsértés megtörténte és a jogorvoslati eljárás megindítása között eltelt hosszú időtartamot,
  - f) támogatásból megvalósult beszerzés esetén azt a körülményt, ha a jogsértéshez más szerv eljárásában a támogatás visszafizetésére vonatkozó szankció kapcsolódhat figyelembe veszi. A bírság összegének megállapításakor figyelembe kell venni azt is, ha a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volt.
- [33] A Kp. 85. § (5) bekezdése szerint mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűsége körében a bíróság azt is vizsgálja, hogy a közigazgatási szerv hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból megállapíthatóak-e.
- [34] Rögzítendő, hogy a mérlegelési jogkörben hozott döntés akkor jogszerű, ha a hatóság az egyedi ügy sajátosságait megfelelően, logikusan, a súlyukhoz igazodóan értékeli, indokolásában számot ad a mérlegelés folyamatáról; mely körülményt, milyen súllyal értékelt, melyet hagyott figyelmen kívül, illetve mindezt milyen okból tette. (Kfv.V.37.095/2023/4-I. [40] bekezdés) Amennyiben a Kp. 85. § (5) bekezdéséből levezethető kritériumoknak nem tesz eleget, akkor a mérlegelési jogkörének gyakorlása okszerűtlennek minősül.
- [35] A közbeszerzési ügyekben a hatóságnak a Kbt. 165. § (11) bekezdésében felsorolt szempontok relációjában azokat a körülményeket kell figyelembe vennie, amelyek az adott ügyben relevánsnak minősülnek. Az eljáró bíróságnak nem az a feladata, hogy a megállapított

jogsértést, az ahhoz kapcsolódó körülményeket újraértékelje, hanem arról kell döntenie, hogy a hatóság mérlegelése jogszerű-e vagy sem. (Kfv.VI.37.506/2022/7-2. [52] bekezdés)

- [36] A felperes mindössze hivatkozta, de tényekkel nem támasztotta alá és érdemben nem vitatta, hogy a bírság kiszabása nem volt indokolt a megállapított jogsértés okán, azaz annak jogalapja nem állt volna fenn. Az alperes e körben jogszerűen utalt a Kbt. 165. § (3) bekezdés d) pontjára és megfelelően indokát adta annak, hogy a hamis adatszolgáltatás jogkövetkezményének téves alkalmazása az a Kft. I.-et érintően súlyos joghátránynak számított. Ebből következően okszerűen jutott a bírságkiszabás jogkövetkezményének alkalmazása szükségességére.
- [37] Az alperes a Kbt. 165. § (11) bekezdésével összhangban megjelölte, hogy mely körülményeket értékelt a bírság meghatározása során. Így feltüntette azokat, amelyeket relevánsnak talált a felperes terhére és melyeket állapított meg a javára. Ezeket komplexitásukban mind figyelembe vette a kiszabott bírság körében. Az, hogy a felperes bizonyos szempontok – a jogsértésnek a közbeszerzési eljárást lezáró döntésre gyakorolt befolyása, a jogsértés reparálhatósága – eltérő értékelésével, az azoknak tulajdonított súlyával nem értett egyet a Kp. 85. § (5) bekezdésében foglaltak okán az alperes mérlegelésének okszerűségét nem kérdőjelezte meg. Kiemelendő, hogy a felperes állításával szemben az alperes javára vette figyelembe azon körülményt, hogy a jogsértés elhárítható és reparálható volt a döntése meghozatalával. Azzal pedig, hogy a reparálhatóságot is értékelt, lényegében az alperes elvégezte a Kbt. 165. § (11) bekezdés c) pontja szerinti körülmény értékelését is, amelyet a felperes így tévesen hiányolt.
- [38] Mindezek alapján az alperes helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes jogszerűtlenül állapította meg a Kft. I. ajánlata tekintetében a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti hamis adatszolgáltatás megtörténtét, ezért vele szemben nem állapíthatta meg a Kbt. 73. § (1) bekezdés b) pontjában nevesített érvénytelenségi okot sem. Az alperes a kiszabott bírság összegénél a mérlegelési jogkörét megfelelően gyakorolta. Erre tekintettel a bíróság a felperes keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.
- [39] A bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. §-a és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest a kamarai jogtanácsos által képviselt alperes perköltségének megfizetésére. A perköltségek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján, az alperes által a védiratban megjelölt 14 munkaóra alapul vételével állapította meg. A felperes nem kérte a felszámított perköltség összegének mérséklését.
- [40] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdése szerint meghatározott összegű kereseti illeték az alperes és az alperesi érdekelt Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában, a felperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt személyes illetékmentességére figyelemmel a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.
- [41] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Fővárosi Törvényszék
103.K.702.533/2025/13.

11

Budapest, 2026. március 25.

dr. Sára Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Tombor Csaba s.k.
előadó bíró

dr. Szilágyi-Horváth Eszter s.k.
bíró